

nych opłat ani wynagrodzenia za tego rodzaju sprzedaże nie pobiera się.

ROZDZIAŁ V.

Przepisy końcowe.

§ 31. W sprawach wszczętych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia przepisy tego rozporządzenia stosuje się do opłat i należności na pokrycie wydatków pobieranych po

tym dniu, chyba że na poczet tych opłat i należności już przed tym dniem pobrane zostały zaliczki.

§ 32. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w tydzień po jego ogłoszeniu.

Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 lutego 1947 r. o taksie za czynności komorników (Dz. U. R. P. Nr 28, poz. 114).

Minister Sprawiedliwości:

Henryk Świątkowski

366

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 6 października 1948 r.

w sprawie ksiąg notariuszów.

Na podstawie art. 122 prawa o notariacie z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 609) zarządzam, co następuje:

§ 1. Notariusze winni prowadzić księgi oznaczone w art. 116 prawa o notariacie według wzorów ustalonych w załącznikach do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Wpisy w księgach winny być dokonywane we właściwych rubrykach. Dane podlegające wpisaniu do księgi, dla których nie ma odpowiedniej rubryki, wciąga się w rubryce zapasowej, wpisując jednocześnie odpowiedni jej nagłówek, a w braku takiej rubryki w rubryce „uwagi“.

§ 3. Wynagrodzenie notariusza zapisuje się odpowiednio w repertorium lub w księdze protestów w wysokości określonej w taksie za czynności notariuszów. Jeżeli jednak notariusz wykonywa czynność z obniżeniem wysokości wynagrodzenia lub bezpłatnie (art. 34 pkt 6 prawa o notariacie), zapisuje się wynagrodzenie w wysokości ustalonej w uchwale rady notarialnej bądź czyni się wzmiankę o niepobraniu wynagrodzenia.

§ 4. Repertorium i księgę protestów prowadzi się według rocznych okresów kalendarzowych. Rubryki pobranych należności i wynagrodzenia notariusza sumuje się miesięcznie, przy czym pod sumą miesięczną należy wykazać poszczególne sumy dochodów budżetowych wpłaconych w danym miesiącu do kasy skarbowej z powołaniem się na odpowiednie pokwitowania oraz wprowadzić ogólną sumę miesięczną.

§ 5. Wszystkie przychody notariusza oraz jego wydatki związane z pełnieniem urzędu notariusza

winny być ujawnione w księdze przychodu i rozchodu bieżąco w porządku chronologicznym.

Do księgi tej zapisuje się po stronie przychodu sumy wynagrodzenia notariusza brutto z powołaniem się na odpowiednią pozycję repertorium lub księgi protestów, po stronie zaś rozchodu kwoty wydatków związanych z pełnieniem urzędu notariusza z powołaniem się na odpowiednie dowody.

Księgę przychodu i rozchodu prowadzi się według lat kalendarzowych. Wykazane w księdze wpływy i wydatki sumuje się co miesiąc za okres miesiąca kalendarzowego.

§ 6. Omyłki w księgach prostuje się przez zakreślenie błędnej treści zapisu czerwonym atramentem w ten sposób, aby zapis zakreślony można było odczytać, i wpisanie właściwej treści.

§ 7. Wszystkie księgi notariuszów powinny być trwale oprawione i zesznurowane, a strony ksiąg ponumerowane.

§ 8. Prócz ksiąg ustalonych w rozporządzeniu niniejszym notariusze obowiązani są prowadzić księgi i wykazy nakazane w przepisach szczególnych.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1949 r.

Z dniem tym traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 12 grudnia 1933 r. w sprawie ksiąg notariuszów (Dz. U. R. P. Nr 99, poz. 764).

Minister Sprawiedliwości:

Henryk Świątkowski